

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός θύτης και θύμα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

(Αρχ. Γεώργιος, Ηγούμενος

Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους)

«Ὡς ενιαύσιος αμνός, ο ευλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστός εκουσίως, υπέρ πάντων τέθυται, Πάσχα το καθαρτήριο· και αύθις εκ του τάφου ωραίος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν Ἥλιος» (Αναστάσιμος Κανών, ωδή δ΄).

Κατά την έξοδό του από την αιγυπτιακή τυραννίδα ο ισραηλιτικός λαός προσετάχθη από τον Θεό να φάγει τον πασχάλιο αμνό (Εξ. ιβ΄ 3-10), ο οποίος προετύπωνε το αληθινό Πάσχα, «τον Αμνόν του Θεού τον αίροντα την αμαρτίαν του κόσμου» (πρβλ. Ιω. α΄ 29) και θυσιαζόμενο υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας.

Την Μ. Παρασκευή θα δούμε και πάλι τον Κύριό μας υψωμένο επάνω στο ξύλο του Σταυρού, καταπληγόμενο και πάσχοντα.

Η Ορθόδοξος αγιογραφία της Σταυρώσεως δεν Τον παριστά ως ένα ταλαίπωρο διά σταυρού κατάδικο σε επώδυνο και ατιμωτικό θάνατο, αλλά ως τον Θεάνθρωπο Κύριο, πού πονά και πάσχει ως τέλειος άνθρωπος, αλλά και που ως Κύριος της δόξης δεσπόζει του πόνου και του θανάτου.

Γι' αυτό και προτιμά αντί του «Ιησούς Ναζωραίος Βασιλεύς Ιουδαίων», την γραφή «Ο Βασιλεύς της Δόξης».

Και πράγματι, ο Κύριός μας ανέβηκε εκουσίως επάνω στον Σταυρό ως Βασιλεύς που θυσιάζεται για τους υπηκόους του. Συγχρόνως ως ο Μέγας Αρχιερέύς που τελεί την μόνη αληθινή και σώζουσα θυσία, που αγιάζει τον σύμπαντα κόσμο.

Ο Σταυρός είναι το θυσιαστήριο, επί του οποίου τελεί την λυτρωτική για τον κόσμο θυσία Αυτός που είναι συγχρόνως και θύμα και θύτης. Θυσιάζει τον εαυτό Του από άπειρη αγάπη για το πλάσμα Του.

Ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης μας λέγει ότι, αν και θα μπορούσε με απλούστερο τρόπο να μας σώσει, προτίμησε αυτόν τον επώδυνο και ατιμωτικό θάνατο, για να δείξει την απροσμέτρητη αγάπη Του προς το λογικό πλάσμα Του και για να μας παρακινήσει να μη προτιμούμε τίποτε περισσότερο από Αυτόν. [\(περισσότερα...\)](#)